Lumi és a Márton-napi köpenyke

Egy Márton-napi mese arról, hogy a kettéosztott köpeny nem lesz kevesebb, csak melegít kettőt.

Azon a Márton nap előtti estén korán sötétedett a kert fölött, és a hűvös levegőben már érezni lehetett a tél szagát.

Lumi a kapuban állt az új köpenykéjében, amit az édesanyja varrt neki. Kívül szürke gyapjú, belül meggyszínű bélés, a nyakánál fonott zsinór.

Az ösvényen egymás után gyulladtak ki a lámpások. Márton-napi estén az erdő népe végigjárja az utat a kerítéstől a patakig, és aki elöl megy, az viszi a legnagyobb fényt.

A kerítés tövében megrezdült valami. Egy fiatal liba üldögélt ott, összehúzott szárnnyal. Pihének hívták, és úgy reszketett, hogy a fű is remegett alatta.

„Lemaradtam”, mondta halkan. „A csapatom hajnalban indult délnek. Én meg elaludtam a nádasban.”

Lumi lehajolt hozzá, és megérintette a szárnya tövét. A toll hideg volt, akár a kapukilincs hajnalban.

„Nem tudsz utánuk menni?”, kérdezte.

„De igen”, mondta Pihe. „Csak előbb ki kellene melegednem. Ilyen szárnnyal nem visz el a szél.”

Lumi beszaladt a tornácra az édesanyja ollójáért. Az ajtóban megállt egy pillanatra, és végignézett a köpenykéjén.

Fele akkora lesz. De ketten leszünk melegek.

Aztán kettévágta. A szürke gyapjú halkan engedett az olló alatt, és a meggyszínű bélés kivillant a vágás mentén.

Az egyik felét Pihe köré tekerte, és a nyaka alatt összefogta a fonott zsinórral. A másikat a saját vállára vetette. Feleakkora lett, és éppen elég.

„Köszönöm", mondta Pihe, és felállt.

Tett két lépést az ösvényen. A tolla fehéren világított, és a lámpások fénye végigfutott rajta.

Attól fogva Pihe ment elöl.

Tüske, a kis sün lámpása még a kapunál kialudt. A liba háta úgy vitte a fényt, hogy Tüske végig látta a lába előtt az utat.

Makk, a mezei egér máskor mindig megtorpant a sötét kanyarban. Most átment rajta, és meg sem állt. A patakig egyikük sem tévedt el.

Hazafelé Pihe megrázta a szárnyát, és felröppent a kerítés fölé. „Reggel utolérem őket", mondta.

A gyapjúdarab ott maradt a nyakában, és messziről is látszott a meggyszínű bélés.

A kapuban az édesanyja várta, és megnézte a fél köpenykét.

„Holnap bevarrom a szélét, hogy ne bomoljon", mondta, és megsimogatta Lumi fejét.

A köpenyke feleakkora maradt, az ösvény mégis kétszer olyan világos lett.

Van, amiből attól lesz több, hogy kettéosztjuk.

vége

Beszélgessetek róla

A mese végén megkérdezheted a gyermekedtől:

1. Volt már úgy, hogy valamidet kettéosztottad valakivel? Mi lett belőle?
2. Mit gondolsz, mitől mert Pihe elindulni a többiek előtt?
3. Kinek világítanál szívesen a sötét kanyarban?

Mesélte Imre Viktor · mesemorzsak.hu · Ezt a mesét és a többit ingyen olvashatod:
mesemorzsak.hu/blog/mesek/fejleszto-mesek/lumi-es-a-marton-napi-kopenyke/